

Hồi 24

Ngụy Cảnh Dị Nhân

Quân Bình ôm quyền xá lão đại phu. Chàng từ tốn nói:

- Đa tạ lão đại phu. Hẹn ngày tái kiến.

Được Y Đà nhìn Quân Bình nói:

- Công tử bảo trọng.

Thiên Cơ khách sáo:

- Những ngày qua nếu không có lão trượng, Hạ huynh không được như bây giờ. Sau này Thiên Cơ sẽ báo đáp.

Lão đại phu khoát tay:

- Cô nương đừng nên đặt nặng ơn nghĩa, đây là cái nghiệp của lão phu mà.

Lão nhìn lại Quân Bình:

- Lão phu nghe tiếng Hạ công tử đây đoán quẻ như thần, được thần tăng Đại Minh thỉnh vào tĩnh lăng, chỉ mong công tử đoán cho một quẻ.

- Văn bói chỉ sợ nói bừa khiến tiền bói phật lòng.

Lão đại phu khoát tay:

- Lão rất thành tâm ý để nghe quẻ bói của Hạ công tử.

Quân Bình mỉm cười.

Chàng đảo mắt nhìn qua toàn gian được sảnh của lão đại phu, rồi bấm độn tính số.

Quân Bình suy ngẫm một lúc rồi nói:

- Văn bói theo thuyết Huyền Không Hoa, chiếu theo Thiên Tâm Thập Đạo mà giải trình quẻ này cho lão đại phu.

Lão đại phu vuốt râu, mỉm cười:

- Lão lắng tai nghe công tử chỉ giáo.

Quân Bình nhìn lão đại phu:

- Chiếu theo Thiên Tâm Thập Đạo, chỉ cần lão đại phu xếp được sảnh này theo một trục thẳng, tất cả đều phân chia đều, không nặng bên tả, không nghiêng bên hữu, đó là Vương Dương Lệnh. Lấy Ngũ Hành Sinh Khắc, thì một là trung tâm được sảnh, chiếu theo đó, tiền môn phải xây ra hướng Bắc tức lập Thủy.

Quân Bình mỉm cười:

- Nếu lão đại phu chiếu theo Thiên Tâm Thập Đạo và Ngũ Hành Sinh Khắc, nói theo phong thủy Huyền Không là như vậy, nhưng mỗi người đều có vận số, nghiệp quả. Như lão đại phu đây thì vận bối tin sẽ đạt được nhiều duyên thiên căn.

Lão đại phu ôm quyền xá Quân Bình :

- Lão phu đa tạ Tiểu Thần Toán Tử.
- Vận bối còn mang ơn tiền bối mà.

Quân Bình ôm quyền xá lão:

- Vận bối mạn phép cáo từ.
- Hạ công tử bảo trọng.

Rời được sảnh, Hạ Quân Bình và Vi Thiên Cơ chưa ra khỏi cửa tam quan của trấn Trung Châu thì chạm trán với một tổp cao thủ Cái Bang, dẫn đầu là hai vị trưởng lão đã thành danh, Tạ Thụ Nhân Lên Thân Nghiệp.

Bọn môn hạ Cái Bang vây tròn lấy Thiên cơ và Quân Bình. Như đã có sự sắp xếp từ trước, họ như một bầy đĩa đối, bâu kín hai người.

Thiên Cơ bực dọc thét:

- Các người tránh ra.

Thiên Cơ vừa thét vừa vung ngọc thủ gạt chúng môn hạ cái Bang. Mặc dù đã tỏ thái độ cương quyết, nhưng xem chừng lũ bang chúng Cái Bang vẫn không chịu tách rời nàng và Hạ Quân Bình

Đôi chân mày vòng nguyệt của Thiên Cơ thoát cau lại với vẻ bất mãn.

Nàng vừa nói vừa lắc đôi Phi Điểu Thiên Can xuất hiện ở lòng bàn thủ của nàng. Quân Bình lo lắng nói:

- Vi cô nương... Đừng....

Lê Thân Nghiệp vừa hành đại xá Thiên Cơ nói:

- Cô nương... Chúng tôi là phận thấp hèn, phải chịu kiếp ăn mày. Ai cũng có lúc thất cơ lỡ vận, mong công tử và cô nương nhín chút bạc vụn cho chúng ăn mày này.

Lê Thân Nghiệp vừa nói vừa chen vào giữa Thiên Cơ và Hạ Quân Bình. Giọng nói của lão trưởng tôn thật từ tốn và cũng thật xúc động, khiến Quân Bình không cầm lòng được.

Chàng buông một tiếng thở dài, rồi lấy trong thắt lưng một nén bạc, nhét vào tay. Lê Thân Nghiệp:

- Trưởng lão hãy giữ lấy.

Vừa nhận nén bạc vun của Quân Bình, Lê thân nghiệp chỉ khẽ nheo mắt. Ngay lập tức chúng môn hạ cái bang nhao nhao hẫ lên. Họ chia thành hai tốp. Một quây lấy Quân Bình , một quây lấy Phi Thiên Tử Vi Thiên Cơ, miệng không ngừng hò hét:

- Cô nương hay cho tôi với.
- Công tử, xin làm phúc, làm phước.

Nhóm vây vi Thiên Cơ là những tên ăn mày có lẽ một năm chưa đụng tới nước, nên trang y cấu bẩn, bốc mùi hôi thối , thậm chí có kẻ còn trưỡng cả những vết lở lói cho Thiên Cơ thấy dặng nằng động lòng.

Thiên Cơ cau gắt thét lên:

- Dừng đừng đến bốn cô nương.

Nàng vừa thét vừa cố lách tránh những cánh tay đang chìa tới mình. Tất nhiên sự hôi thối lẫn ghẻ chóc của lũ ăn mày khiến Thiên Cơ tởm lợm. Nàng không ngừng lùi bước, trong khi bọn bang chúng Cái Bang không ngừng bủa vây như bầy đĩa đói lâu ngày.

Thiên Cơ gân dữ thét:

- Các người muốn chết ư?

Nàng thét bằng giọng thật gay gắt nhưng tâm định thì không nghĩ mình phải đụng đến đôi Phi Điều Thiên Can, thần uy của nàng khiến bọn bang chúng Cái Bang hốt hoảng. Bọn chúng nhanh chóng tản ra tứ phía, lùi nhanh chạy.

Thiên Cơ nhìn lại Quân Bình.

Bên phía Quân Bình, bọn môn hạ Cái Bang cũng túa ra mọi hướng lùi nhanh, nhưng Quân Bình thì chẳng còn ở đó nữa rồi. Không thấy Quân Bình, Vi Thiên Cơ giật mình thét gọi:

- Hạ huynh...

Thiên Cơ đoán ngay ra vì sao có cuộc chạm mặt không muốn có này. Nàng tức giận lẩm nhẩm nói:

- Thì ra các người đã có dự mưu.

Thiên Cơ lắc vai, thi triển tuyệt kỹ khinh công Phi Điều Thiên Vân . Nàng tợ đôi chim sắt lướt trên mặt đất và nhanh chóng chộp lấy gáy một gã Cái Bang.

Giật tay một cái, Thiên Cơ buộc gã phải đối mặt với mình:

- Người nói cho bốn cô nương biết, các người đưa Hạ huynh đi đâu?

Gã cái bang biến sắc, lắp bắp nói:

- Cô ...cô nương... tôi chẳng biết gì hết.

Thiên Cơ gần giọng:

- Người không muốn sống nữa à?
- Tôi..tôi không biết gì cả.
- Nếu người còn nói một tiếng không biết thì mạng người sẽ tuột ra khỏi xác đó.

Hạ huynh bị các người đưa đi đâu?

Thấy vẻ mặt với sắc na phần uất của Vi Thiên Cơ , gã cái bang càng hốt hoảng biến sắc hơn.

Thiên Cơ gần giọng nói từng tiếng:

- Người nói chứ?
- Cô nương....Tôi chỉ theo lệnh của phân đàn chủ Lê Thân Nghiệp thôi.

Đôi chân mày vòng nguyệt của nàng nhú lại:

- Lê Thân Nghiệp lão tặc đưa Hạ huynh đi đâu?
- Tôi không biết nữa. Phân đàn chủ nói, chỉ cần chúng tôi chia được chủ nhân Phi Tiên Hồ với Tiểu Thần Toán Tử thì sẽ có năm mươi lạng bạc. Còn Lê Thân Nghiệp phân đàn chủ đưa Hạ công tử đi đâu thì tôi không được biết.

Nghe giọng thành khẩn của gã Thiên Cơ biết gã không xảo ngôn. Nàng bậm môi, thở hắt ra rồi hắt nhẹ gã môn hạ Cái Bang té chúi đến trước.

Nàng gần giọng nói:

- Người về bẩm báo lại với Tuý Tiên Ông Phùng Nhĩ, nếu không thả Hạ huynh thì chủ nhân Phi Tiên Ông Vi Thiên Cơ sẽ làm cỏ Cái Bang đó.

Thiên Cơ nghĩ thầm:

- Lê Thân Nghiệp chưa đưa Hạ Quân Bình đi xa được. Nhất định y vẫn còn lảng vãng đâu đó trong trấn Trung Châu này.

Với ý nghĩ đó, nàng trở bộ quay bước bỏ đi. Vừa đi Thiên Cơ vừa nghĩ:

- Tại sao Lê Thân Nghiệp lại muốn bắt Quân Bình ? Chẳng lẽ với chức phận là một phân đàn chủ Cái Bang y cũng có ý đoạt pho Thiên Thư Lường Thiên Xích để lập vị mình chủ chẳng? Hay gã muốn dẫn độ Hạ Quân Bình về đại tổng đàn Dị Thần Giáo để nhận kim lượng? Cả hai đều có lý cả..."

Thiên Cơ vừa đi vừa suy nghĩ mông lung, càng nghĩ càng bồn chồn lo lắng cho Quân Bình. Nếu như Hạ Quân Bình lọt vào tay Dị Thần giáo chủ, trách nhiệm của nàng càng khó khăn gấp bội. Nếu như Quân Bình có mệnh hệ gì thì Thiên Cơ càng bứt rứt hơn. Cảm giác đó nàng không biết xuất phát từ đâu.

- Vi cô nương.

Tiếng gọi thật khê, trong khi Thiên Cơ vẫn còn miên man với những ý nghĩ trong tâm tưởng nên vẫn tiếp tục bước đi.

- Vi cô nương.

Tiếng gọi lớn hơn, lọt vào thính nhĩ buộc Vi Thiên Cơ dừng bước quay ngoắt lại.

Người gọi nàng là một nho sinh công tử, dáng người nho nhã, lịch lãm trong bộ trang y thanh lam, tay cầm trường kiếm. Đôi thu nhân Thiên Cơ thoát chớp một cái.

Nho sinh công tử gật đầu, ôn tồn nói:

- Vi cô nương không nhận ra tại hạ à?

- Thiên Cơ chưa từng biết qua công tử.

- Tại hạ họ La tên Thiên Hào.

- Thiên Cơ có nghe đại danh của La công tử, chưởng môn Ngũ Kiếm Phái La Thiên Hào.

Thiên Hào từ tốn nói:

- Mang danh chưởng môn Ngũ Kiếm Phái nhưng tại hạ đâu thể bì với Vi Thiên Cơ, chủ nhân Phi Thiên Hồ.

- Công tử khách sáo quá. Trên giang hồ Ngũ Kiếm Phái sánh ngang với Thiếu Lâm Tung Sơn, Võ Đang kia mà.

Nàng nhìn Thiên Hào, mỉm cười, nói tiếp:

- Trên võ lâm, bất cứ kỳ nhân hay chưởng môn nào cũng đều ngưỡng mộ La công tử, là một đóa kỳ hoa của võ lâm Trung Nguyên. Đâu mấy người thành danh lẫy lừng như công tử. Thiên Cơ nghĩ từ cổ chí kim đến nay cũng chưa có đó.

- Vi cô nương làm tại hạ hổ thẹn.

- Công tử tài cao, nên tóc chưa bạc đã trở thành chưởng môn Ngũ Kiếm Phái. Ai nghe mà không phục.

- Ngũ Kiếm Phái cũng chỉ có thể sánh ngang với Phi Thiên Hồ mà thôi.

Thiên Cơ lắc đầu:

- Phi Thiên Hồ là vùng đất hoang sơ, nơi trú ngụ của những loài chim di trú, đâu có gì để sánh với Ngũ Kiếm Phái của La công tử.

- Thế mà tại hạ lại ngưỡng mộ chủ nhân Phi Thiên Hồ từ lâu rồi. Tại hạ chỉ mong được một lần bồi tiếp với Vi cô nương mà thôi.

- Đó là lòng thành thật của La công tử.

- Tại hạ sao lại không thành thật với Vi cô nương?

- Công tử khiến Thiên Cơ ngạc nhiên đó.

- Vi cô nương ngạc nhiên vì sự ngưỡng mộ của tại hạ?
- Đúng như vậy đó.

La Thiên Hào cười rồi từ tốn nói:

- Khi này tại hạ gọi cô nương hai lần mới nghe, trấn Trung Châu đó hội sơn thủy cầm tú nên Vi cô nương thả hồn theo mây theo gió à?

Nàng lắc đầu:

- Không như La công tử nói đâu.
- Nếu không vì sơn thủy cầm tú thì cô nương có điều chi suy nghĩ? Tại hạ có thể giúp cho Vi cô nương không?

Thiên Cơ nhìn Thiên Hào.

Trong lúc lòng dạ bồn chồn lo lắng, lại được lời của Thiên Hào, nàng phấn khích nói luôn:

- Quả thật Thiên Cơ đang có việc cần giải quyết.

Thiên Hào nhìn nàng, ôn nhu nói:

- Cô nương có thể cho tại hạ biết được không?
- Thiên Cơ gặp được công tử, xem như phúc phần của Thiên Cơ, Thiên Cơ nghe thiên hạ đồn đãi Ngũ Kiếm Phái thực lực rộng lớn chẳng thua kém Cái Bang.
- Với Tung Sơn Thiếu Lâm của thần tăng Đại Minh thì tại hạ không dám so sánh. Nhưng nếu đem so với cái bang thì mạn phép cô nương, tại hạ có thể khẳng khái nói, Cái Bang của lão già say Phùng Nhĩ không thể bì với Ngũ kiếm Phái được.

Thiên cơ mỉm cười:

- Nếu Cái Bang không thể bì với Ngũ Kiếm Phái thì Thiên Cơ phải nhờ đến La công tử.

- Vi cô nương cứ nói.
- Thiên Cơ cần tìm gã phân đàn chủ Cái Bang Lê Thân Nghiệp.

Thiên Hào cười mỉm với vẻ tự mãn:

- Chuyện cô nương nhờ không khó với tại hạ. Thậm chí còn dễ hơn lấy đồ trong túi.
- Nếu được như vậy thì Thiên Cơ vô cùng cảm kích.
- Tại hạ chỉ mong được bồi tiếp với Vi cô nương thôi.

Thiên Hào xoa tay nói:

- Vi cô nương cứ yên tâm, tại hạ sẽ phát lệnh Ngũ Kiếm để chúng môn hạ dẫn độ gã phân đàn chủ Lê Thân Nghiệp đến diện kiến Vi cô nương. Còn bây giờ, tại hạ mạn phép

Thỉnh cô nương quá vãng đến trung đường Ngũ Kiếm Phái để tại hạ được bồi tiếp cô nương.

Thiên Cơ nhìn La Thiên Hào:

- Công tử khách sáo quá.

- Ngũ Kiếm Phái được đón chủ nhân Phi Tiên Hồ là vinh dự rồi, mong Vi cô nương đừng từ chối.

- La công tử có tâm giúp đỡ Thiên Cơ thì Thiên Cơ sao có thể từ chối được.

Thiên Hoà lộ vẻ phấn khích tột cùng:

- Tốt quá, mời Vi cô nương.

Thiên Hoà rảo bước song hành ra ngoài trấn Trung Châu theo hướng đông mà đi. Thiên Hào đi bên cạnh Vi Thiên Cơ, thỉnh thoảng lại liếc trộm nàng. Ánh mắt của gã lộ ra những cái nhìn lạ lùng.

Thiên Hào nói:

- Vi cô nương có chuyện gì với gã phân đàn chủ Cái Bang Lê Thân Nghiệp vậy?

Thiên Cơ ngập ngừng một lúc rồi nói:

- Thiên Cơ tìm gã để truy nguyên một người.

Thiên Hào tròn mắt nhìn nàng:

- Vi cô nương muốn truy tầm người?

Thiên Cơ gật đầu.

Thiên Hào nhíu mày hỏi:

- Người đó là ai mà Vi cô nương phải nhọc thân như vậy?

Nàng dừng bước nhìn La Thiên Hào:

- Tiểu Thần Toán Tử Hạ Quân Bình.

Thiên Hào thở hắt ra một tiếng rồi nói:

- Vi cô nương đi tìm Tiểu Thần Toán Tử Hạ Quân bình và gã phân đàn Chủ Cái bang Lê Thân Nghiệp biết tung tích Hạ Quân Bình?

- Xem ra La công tử cũng đang đi tìm Hạ Quân Bình.

- Ô....ơ Tất cả mọi người đều muốn truy tìm Tiểu Thần Toán Tử. Nhưng riêng tại hạ thì không có ý đó. Tiểu Thần Toán Tử có giữ bí mật về pho Thiên Thư Lường Thiên Xích, hay không thì cũng không khiến tại hạ bận tâm như Vi cô nương.

- Nghe những lời của La công tử, Thiên Cơ ngạc nhiên vô cùng, không ngờ Ngũ Kiếm Phái lại có phước được một vị chủồng môn kỳ tài, phong thái lịch lãm thật là ngưỡng mộ.

La Thiên Hào nhìn nàng, mỉm cười . Nụ cười của ho La chứa đựng nhiều ẩn ý.

--- 000 ---